

Iránymutatások a hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedések végrehajtásáról

1. Bevezetés

- 1.1. A 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EIOPA-rendelet)¹ 16. cikke értelmében az EIOPA iránymutatásokat bocsát ki a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II irányelv)² 77b., 77d., 308c. és 308d. cikkében meghatározott intézkedések végrehajtásáról.
- 1.2. Ezeknek az iránymutatásoknak a célja a tagállami gyakorlatok közelítésének biztosítása, valamint a vállalkozások támogatása a volatilitási kiigazítás, az illeszkedési kiigazítás, a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés (más néven „a hosszú távú garanciákkal kapcsolatos kiigazítások és az átmeneti intézkedések”) végrehajtásában.
- 1.3. Az iránymutatások két szakaszra oszlanak: Az 1. szakasz a biztosítástechnikai tartalékok hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedésekkel történő értékelésével foglalkozik. Ezek az intézkedések minden biztosítóra és viszontbiztosítóra vonatkoznak. A 2. szakasz a standard képletet használók szavatolótőke-szükségletének meghatározásával, valamint a minimális tőkeszükséglet meghatározásával foglalkozik. A hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedések és a szavatolótőke-szükséglet, illetve a minimális tőkeszükséglet közötti összefüggésekre vonatkozó iránymutatások feltételezik, hogy a két utóbbi kiszámítása a hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedésekkel értékelt biztosítástechnikai tartalékok alapján történik.
- 1.4. Az iránymutatások címzettjei a Szolvencia II irányelv szerinti felügyeleti hatóságok.
- 1.5. Ezen iránymutatások alkalmazásában a „hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedések” kifejezés a Szolvencia II irányelv 77b., 77d., 308c. és 308d. cikkében előírt kiigazításokra és átmeneti intézkedésekre vonatkozik.
- 1.6. Az ezekben az iránymutatásokban meg nem határozott fogalmak a bevezetésben említett jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.
- 1.7. Az iránymutatások 2016. január 1-től alkalmazandók.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1094/2010/EK rendelete az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.)

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

1. szakasz: A biztosítástechnikai tartalékok hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedésekkel történő értékelése

1. iránymutatás – A volatilitási kiigazítás, az illeszkedési kiigazítás és kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés hatása a szerződők viselkedésére

- 1.8. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak kerülniük kell irreális vagy torzító hatású kapcsolat felállítását a 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet³ (a továbbiakban: felhatalmazáson alapuló rendelet) 26. cikkében említett, szerződői viselkedésre vonatkozó feltételezések és az illeszkedési kiigazítás, a volatilitási kiigazítás vagy a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés használata között.
- 1.9. Ezen belül, ha a szerződéses opciók szerződők általi gyakorlásának valószínűségét irányadó ráták (pl. piaci ráták) segítségével dinamikusan modellezik, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak biztosítaniuk kell, hogy az irányadó ráták meghatározása összhangban legyen a biztosítástechnikai tartalékok kiszámításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbével.

2. iránymutatás – A hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedések és a kockázati ráhagyás kiszámítása közötti összefüggés

- 1.10. A kockázati ráhagyás felhatalmazáson alapuló rendelet 38. cikkével összhangban történő kiszámításakor az illeszkedési kiigazítást, a volatilitási kiigazítást, a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést, vagy a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak azt kell feltételezniük, hogy a referenciabiztosító ezen intézkedések egyikét sem alkalmazza.

3. iránymutatás – Az illeszkedési kiigazítás és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés együttes alkalmazása

- 1.11. Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító az illeszkedési kiigazítás és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés használatát egyaránt kérelmezi valamely biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekre, a Szolvencia II irányelv 77b. és 308d. cikkével összhangban, a Szolvencia II irányelv 308d. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett összeget az illeszkedési kiigazítással kell kiszámítani.

4. iránymutatás – A kamatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés hatálya

- 1.12. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a kamatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést a figyelembe vehető kötelezettségek egészére kell alkalmazniuk.

³ A Bizottság 2014. október 10-i 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.)

2. szakasz: A minimális tőkeszükséglet és a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó standard formula meghatározása hosszú távú garanciákkal kapcsolatos intézkedések használata esetén

5. iránymutatás – A volatilitási kiigazítás, az illeszkedési kiigazítás és kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés, valamint a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó standard formula kamatláb-kockázati részmodulja közötti összefüggés

1.13. A volatilitási kiigazítást, az illeszkedési kiigazítást vagy a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak biztosítaniuk kell, hogy e kiigazítások összegei és a Szolvencia II irányelv 308c. cikkében említett átmeneti kiigazítás összege a felhatalmazáson alapuló rendelet 166. és 167. cikkében meghatározott sokkok alapvető kockázatmentes hozamgörbére történő alkalmazásakor változatlan maradjon.

6. iránymutatás – A volatilitási kiigazítás és/vagy a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés, valamint a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó standard formula kamatrés-kockázati részmodulja közötti összefüggés

1.14. A volatilitási kiigazítást és/vagy a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a kamatrés-kockázati részmodul kiszámításakor biztosítaniuk kell, hogy a volatilitási kiigazítás összege és/vagy a Szolvencia II irányelv 308c. cikkében említett átmeneti kiigazítás összege a kamatrés-kockázati részmodul felhatalmazáson alapuló rendelet 176. cikkének (1) bekezdésében, 178. cikkének (1) bekezdésében és 179. cikkének (1) bekezdésében meghatározott stressz tényezők alkalmazásakor változatlan maradjon.

7. iránymutatás – A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés és a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó standard formula kiszámítása közötti összefüggés

1.15. A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak biztosítaniuk kell, hogy a Szolvencia II irányelv 308d. cikkének (1) bekezdésében említett átmeneti levonás összege a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó standard formula forgatókönyv alapú számításai esetén változatlan maradjon.

8. iránymutatás – A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés és a szavatolótőke-szükségletre vonatkozó standard formula működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelménye közötti összefüggés

1.16. A működési kockázat tőkekövetelményének kiszámításakor a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a felhatalmazáson alapuló rendelet 204. cikkének (4) bekezdésében említett TP_{life} , $TP_{life-ul}$ és $TP_{non-life}$ mennyiségi mérőszámokhoz a

biztosítástechnikai tartalékok átmeneti intézkedés alkalmazása előtti összegét kell használniuk, csökkentve a kockázati ráhagyás és az átmeneti levonás különbségének maximális összegével.

- 1.17. Ha az átmeneti levonás összege nagyobb, mint a kockázati ráhagyás, az átmeneti levonás kockázati ráhagyást meghaladó részét úgy kell felosztani a TP_{life} , $TP_{life-ul}$ és $TP_{non-life}$ között, hogy az arányban álljon az egyes komponensek átmeneti levonáshoz való hozzájárulásával.

9. iránymutatás – A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés és a minimális tőkeszükséglet kiszámítása közötti összefüggés

- 1.18. A lineáris minimális tőkeszükséglet kiszámításakor a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a felhatalmazáson alapuló rendelet 250. cikkének (1) bekezdésében és 251. cikkének (1) bekezdésében említett $TP_{(nl,s)}$, $TP_{(life,1)}$, $TP_{(life,2)}$, $TP_{(life,3)}$ és $TP_{(life,4)}$ mennyiségi mérőszámokhoz az átmeneti intézkedés alkalmazása előtti biztosítástechnikai tartalékokat kell használniuk, csökkentve a kockázati ráhagyás és az átmeneti levonás különbségének maximális összegével.
- 1.19. Ha az átmeneti levonás összege nagyobb, mint a kockázati ráhagyás, az átmeneti levonás kockázati ráhagyást meghaladó részét úgy kell felosztani a $TP_{(nl,s)}$, $TP_{(life,1)}$, $TP_{(life,2)}$, $TP_{(life,3)}$ és $TP_{(life,4)}$ között, hogy az arányban álljon az egyes komponensek átmeneti levonáshoz való hozzájárulásával.

Megfelelési és jelentési szabályok

- 1.20. Ez a dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke értelmében kiadott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.21. Az ezeknek az iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az iránymutatásokat megfelelő módon be kell építeniük saját szabályozási vagy felügyeleti kereteikbe.
- 1.22. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a lefordított változatok kiadásától számított két hónapon belül értesítik az EIOPA-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, illetve ellenkező esetben a meg nem felelés indokairól.
- 1.23. Amennyiben eddig a határidőig nem érkezik válasz, az adott, hatáskörrel rendelkező hatóságot úgy tekintik, hogy nem felelt meg a jelentéstételnek, és ekként kerül jelentésre.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

- 1.24. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA felülvizsgálja.